

עין משפט
גור גדול

כהן גדול פרק שני סנהדרין

מסורת הש"ס

(6) מסות י"א: (7) בעל גבול, (8) לעיל ט"ז, (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33) (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42) (43) (44) (45) (46) (47) (48) (49) (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57) (58) (59) (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69) (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79) (80) (81) (82) (83) (84) (85) (86) (87) (88) (89) (90) (91) (92) (93) (94) (95) (96) (97) (98) (99) (100)

הסורג כהן גדול. כשגוג גולה לעיר מקלט ואינו יולא משם לעולם דמיון לכהן גדול נמקדש כשהוא גולה נמיתת מי ישוב. וכן כהן גדול שהרג את הגשפ כשגוג נמיתת מי ישוב זה ליכא כהן גדול: הרי הוא כשדיוט. לדין כשגולה: דבר גדול משה. אם עבר בעירה שיש בה מיתת בית דין הוא דעבי כנהדרי גדולה אבל נמלקות לא: הרי שהיה מולא אכידה כהן והיה האכידה צבית הקצרות או שהיה זה זקן וזוהי לפי כבודו שאם היה של לא היה מחזיר: או שהיה מלאכה של מרובה משל חבירו. כגון נוקב מרגליות שאם ילך ויחזיר יפסיד כבטלותו יותר מרמיה: לכך נאמר והטעמא. אלמא כבוד הכריות דוחה לאו דלא מוכל להפעלם. וה"ל זולתה הוא לגבי כהן גדול ימי לאסוקיה לבעל דין: אמר רב יוסף. לאסוקיה מעיד למלך דליכא כהן גדול מלך בעל דין וכהן גדול יודע לו עדות: והא לא דנין אוסו. מתי שהדיוט צבי: בן מלך דיוט הוא. והדר קושין לזולתה דליכא זולתה לכה"ג: כפני הפלך. שהמלך יושב ודן כסנהדרין: אין מושיבין מלך כסנהדרין. לקמן מפרש טעמא: משום יקרא דאסין גדול. דישע כסנהדרין לכה"ג: אפי' מלך ימיב עד דמיקבל סהודתא וקמי מלך ואזיל ומעיינין אגן דבינא: לא טענה על רב. איך רשאי לסמוך את דברי מופלס שדבינין ופי אמר מלך מוכה מן לא מתי איך למחוי ליה זכותא: משום אפסטיא. מחלק ממון לחיילוימו קי וכן לשנה וטוח לו שיהו כל השנים מעוברות: כהן גדול. אינו רואה שמתעבר שנה מפני הלינה שרין לעבול ולקדש ביום הכפורים חמש עבילות ועשרה קדושים ואם מתעבר שנה הרי תשרי במרחשון וזינת מרחשון מהיה בתשרי: אמר רב פפא ש"מ. מהא דקמי ולא כהן גדול בעיבור שנה: שאף כהן ירחי אולא. אמר ירמיה הראשון להיות אם לא מתעברה הולך קור וחוס על שנה וזינה הראשון במרחשון הויל בתשרי כשמתעברת: אם ככיר ולקיש כהדא ייגן דין הוא אדר. אם יהא חוס בקרקע ייגמח זרע הצכיר והאפילה יחד מיטין שזרעו כהאש החודש והשערין שזרעו עכשו דין הוא אדר ואם לאו לית דין אדר אלף שבת: אם סור כלר כהלג ימות. אם כבקר יהא קור חוק עד שיהא השור קרוב למות ממנת הלינה: וכתיבהא בטול האיניסא ידמוך. וכנהרסי יגדל כה החוס עד שיהא השור מיכל כלל התפאה ממנת החוס: וישלח מפיס. ויפשיט ערו כלומר יתחקר בתפירה ממנת החוס: אם קידוש תקיף לתדא יהא יפא כוונך נסיק לקבליה. אם כבר משש כה החורף כל כך שכשיהא רוח מזרחי מחוק מלך והיא מביאה לינה ואתה

מנשכ כפיך ויולא לקראתה ונפיתחך קשה מן הרוח ומתממתה דין הוא אדר: ואם לאו. שעדיין יש לינה חזקה לית דין אדר אלף שבת: ועברו רבנן. ועשאוהו כחוס שקבעו אדר השני אחרי. אלמא שחא כהן עיבורא אזיל ולא נהגא חוס דניסן כאלף מנהא אדר כאלף שני: רבנן אינו

א"נ יוצא משם לפניהם. פירוש וכגון שלא מינו אחר עד שנגמר דיו וכגון לדיכא משום שעבר וליכא משום מלממה דמשום שעבר מחזיר הרגלה לדברי הכל ומשום מלממה פלוגתא דרי יהודה ורבנן פרק בתרא דהוריות (דף י"א): מעיד ומה. והתעלפת וכו'.

ההורג כהן גדול או כהן גדול שהרג את הנפש אינו יוצא משם לעולם אימא לא ליגלי קמ"ל ואימא הכי נמי אמר קרא ילנום שמה כל רוצח אפי' כ"ג במשמע: עובר על עשה ועל לא תעשה: לא סגי דלא עבר הכי קאמר דאם עבר על עשה ועל לא תעשה הרי הוא כהדיוט לכל דבריו שיטא סלקא דעתך אמינא הואיל ותנן אין דנין לא את השבט ולא את בניא השקר ולא את כהן גדול אלא על פי ב"ד של שבטים ואחר ויאמר רב אדא בר אבהו ככל הדבר הגדול יביאו אגוד דבריו של גדול אימא לכל דבריו של גדול קמ"ל ואימא הכי נמי מי כתיב דברי גדול הדבר הגדול כתיב דבר גדול ממש: מעיד ומעידין אותו: מעיד והתניא והתעלמת פעמים שאתה מתעלם ופעמים שאי אתה מתעלם הא כיצד: כהן והוא בבית הקברות וקן ואינה לפי כבודו או שהיתה מלאכה שלו מרובה מלש חבירו לכך נאמר והתעלמת אמר רב יוסף מעיד למלך והתנן לא דן ולא דנין אותו לא מעיד ולא מעידין אותו אלא א"ר יורא מעיד לכן מלך בן מלך הדיוט הוא אלא מעיד בפני המלך והוא אין מושיבין מלך כסנהדרין משום יקרא דכהן גדול אתה וייתיב מקבלי ניהלי לשהרותיה קאי הוא ואזיל ומעיינינא ליה אגן דביניה גופא ו"אין מושיבין מלך כסנהדרין ו"לא מלך וכהן גדול בעיבור שנה מלך כסנהדרין דכתיב לא תענה על ריב לא תענה על רב לא מלך וכהן גדול בעיבור שנה מלך משום אפסטיא כהן גדול משום צינה א"ר פפא ש"מ שחא כהן ירחא אזיל אינו והא הגך ג' רועי בקר דהוו קיימי ושמעיהו רבנן דקאמרי חד אמר לא לית דין אדר וחד ייגן דין הוא אדר ואם לאו לית דין אדר וחד אמר אם תור בצפר בתלג ימות ובמיהרא בטול תאינה ידמוך ישלח משכיה דין הוא אדר ואם לאו לית דין אדר וחד אמר אם קידוש תקיף לחדא יהא יפא בלוונך נפיק לקיבליה דין הוא אדר ואם לאו לית דין אדר ועברו רבנן להדיא שחא ותסברא רבנן ארעוותא סמוך אלא רבנן אחושבנייהו סמוך ורועי בקר איסיתועי הוא דאיסיתועא מילתייהו: חולץ וחולצין בו: קא פסיק ויתיב לא שחא מן האירוסין ולא שחא מן הנישואין בשלמא מן הנישואין הוי עשה ולא תעשה ואין

א"נ יוצא משם לפניהם. פירוש וכגון שלא מינו אחר עד שנגמר דיו וכגון לדיכא משום שעבר וליכא משום מלממה דמשום שעבר מחזיר הרגלה לדברי הכל ומשום מלממה פלוגתא דרי יהודה ורבנן פרק בתרא דהוריות (דף י"א): מעיד ומה. והתעלפת וכו'.

גליון הש"ס

נ"ב שחא כהן גדול ירחא אזיל מ"ה תשובה מעיל נקרא פי' ה' בחורף:

הגהות הב"ח

(6) ה"ס ד"ה מעיד וכו' אפי' במסורת אי נמי דקרא במסורת איידי מחזיר מרחשון דמלך לא מעיד דלי כהן גדול: (7) ד"ה והא סגן ליל קודש ד"ה והא סגן: (8) ד"ה שחא כהן ירחא על שנה חולך אחר:

מוסף רש"י

אין דנין לא את השבט. רובו של שבט כעבור ע"ז נעל שנה כגון שחא וסגן גדול (ד"ה י"א). והתעלמת. מסה ילמך לא שחא להפעלם (ד"ה) ופעמים שאי אתה מתעלם. דמני לא מולא להפעלם (ד"ה) ודיא בבית הקברות. האננה (ד"ה) ואינה לפי כבודו. אין להפסיק חסות לפי כבודו (ד"ה) או שהיתה מלאכה שלו מרובה משל חבירו. דמני טול מלממה דרופי חסות ימירם על דמי האננה ולא יצא העולם להפסיק לו יותר ממה שחשית להם ומלמא הוא מספיק שם ונכריי כ"ה חסו. לא שחא מן האירוסין. נפלה לפני מן האירוסין ועדה כהנא. נפלה אלף לאו דלממנה. ודא שחא מן הנישואין. נפלה לפני מן הנישואין. דהיינו מתיב לגרשחא. מתיב דלממנה הוי וליכא לאו דלממנה לא יקח ויוד דבעולה היא ופליג לטוב עשה לגביה. דמתיב אהי כהנא ויקח. ולא בעולה וליא כהא מלל עשה עשה ויבוחו כ"ה. עשה ולא תעשה. אלמנה לא יקח. כהנא יקח ולא בעולה (ד"ה)

מסורת הש"ס

נ"ב שחא כהן גדול ירחא אזיל מ"ה תשובה מעיל נקרא פי' ה' בחורף:

הגהות הב"ח

(6) ה"ס ד"ה מעיד וכו' אפי' במסורת אי נמי דקרא במסורת איידי מחזיר מרחשון דמלך לא מעיד דלי כהן גדול: (7) ד"ה והא סגן ליל קודש ד"ה והא סגן: (8) ד"ה שחא כהן ירחא על שנה חולך אחר:

מוסף רש"י

אין דנין לא את השבט. רובו של שבט כעבור ע"ז נעל שנה כגון שחא וסגן גדול (ד"ה י"א). והתעלמת. מסה ילמך לא שחא להפעלם (ד"ה) ופעמים שאי אתה מתעלם. דמני לא מולא להפעלם (ד"ה) ודיא בבית הקברות. האננה (ד"ה) ואינה לפי כבודו. אין להפסיק חסות לפי כבודו (ד"ה) או שהיתה מלאכה שלו מרובה משל חבירו. דמני טול מלממה דרופי חסות ימירם על דמי האננה ולא יצא העולם להפסיק לו יותר ממה שחשית להם ומלמא הוא מספיק שם ונכריי כ"ה חסו. לא שחא מן האירוסין. נפלה לפני מן האירוסין ועדה כהנא. נפלה אלף לאו דלממנה. ודא שחא מן הנישואין. נפלה לפני מן הנישואין. דהיינו מתיב לגרשחא. מתיב דלממנה הוי וליכא לאו דלממנה לא יקח ויוד דבעולה היא ופליג לטוב עשה לגביה. דמתיב אהי כהנא ויקח. ולא בעולה וליא כהא מלל עשה עשה ויבוחו כ"ה. עשה ולא תעשה. אלמנה לא יקח. כהנא יקח ולא בעולה (ד"ה)

מסורת הש"ס

נ"ב שחא כהן גדול ירחא אזיל מ"ה תשובה מעיל נקרא פי' ה' בחורף:

הגהות הב"ח

(6) ה"ס ד"ה מעיד וכו' אפי' במסורת אי נמי דקרא במסורת איידי מחזיר מרחשון דמלך לא מעיד דלי כהן גדול: (7) ד"ה והא סגן ליל קודש ד"ה והא סגן: (8) ד"ה שחא כהן ירחא על שנה חולך אחר:

מוסף רש"י

אין דנין לא את השבט. רובו של שבט כעבור ע"ז נעל שנה כגון שחא וסגן גדול (ד"ה י"א). והתעלמת. מסה ילמך לא שחא להפעלם (ד"ה) ופעמים שאי אתה מתעלם. דמני לא מולא להפעלם (ד"ה) ודיא בבית הקברות. האננה (ד"ה) ואינה לפי כבודו. אין להפסיק חסות לפי כבודו (ד"ה) או שהיתה מלאכה שלו מרובה משל חבירו. דמני טול מלממה דרופי חסות ימירם על דמי האננה ולא יצא העולם להפסיק לו יותר ממה שחשית להם ומלמא הוא מספיק שם ונכריי כ"ה חסו. לא שחא מן האירוסין. נפלה לפני מן האירוסין ועדה כהנא. נפלה אלף לאו דלממנה. ודא שחא מן הנישואין. נפלה לפני מן הנישואין. דהיינו מתיב לגרשחא. מתיב דלממנה הוי וליכא לאו דלממנה לא יקח ויוד דבעולה היא ופליג לטוב עשה לגביה. דמתיב אהי כהנא ויקח. ולא בעולה וליא כהא מלל עשה עשה ויבוחו כ"ה. עשה ולא תעשה. אלמנה לא יקח. כהנא יקח ולא בעולה (ד"ה)

מסורת הש"ס

נ"ב שחא כהן גדול ירחא אזיל מ"ה תשובה מעיל נקרא פי' ה' בחורף:

הגהות הב"ח

(6) ה"ס ד"ה מעיד וכו' אפי' במסורת אי נמי דקרא במסורת איידי מחזיר מרחשון דמלך לא מעיד דלי כהן גדול: (7) ד"ה והא סגן ליל קודש ד"ה והא סגן: (8) ד"ה שחא כהן ירחא על שנה חולך אחר:

מוסף רש"י

אין דנין לא את השבט. רובו של שבט כעבור ע"ז נעל שנה כגון שחא וסגן גדול (ד"ה י"א). והתעלמת. מסה ילמך לא שחא להפעלם (ד"ה) ופעמים שאי אתה מתעלם. דמני לא מולא להפעלם (ד"ה) ודיא בבית הקברות. האננה (ד"ה) ואינה לפי כבודו. אין להפסיק חסות לפי כבודו (ד"ה) או שהיתה מלאכה שלו מרובה משל חבירו. דמני טול מלממה דרופי חסות ימירם על דמי האננה ולא יצא העולם להפסיק לו יותר ממה שחשית להם ומלמא הוא מספיק שם ונכריי כ"ה חסו. לא שחא מן האירוסין. נפלה לפני מן האירוסין ועדה כהנא. נפלה אלף לאו דלממנה. ודא שחא מן הנישואין. נפלה לפני מן הנישואין. דהיינו מתיב לגרשחא. מתיב דלממנה הוי וליכא לאו דלממנה לא יקח ויוד דבעולה היא ופליג לטוב עשה לגביה. דמתיב אהי כהנא ויקח. ולא בעולה וליא כהא מלל עשה עשה ויבוחו כ"ה. עשה ולא תעשה. אלמנה לא יקח. כהנא יקח ולא בעולה (ד"ה)

מסורת הש"ס

נ"ב שחא כהן גדול ירחא אזיל מ"ה תשובה מעיל נקרא פי' ה' בחורף:

הגהות הב"ח

(6) ה"ס ד"ה מעיד וכו' אפי' במסורת אי נמי דקרא במסורת איידי מחזיר מרחשון דמלך לא מעיד דלי כהן גדול: (7) ד"ה והא סגן ליל קודש ד"ה והא סגן: (8) ד"ה שחא כהן ירחא על שנה חולך אחר:

מוסף רש"י

אין דנין לא את השבט. רובו של שבט כעבור ע"ז נעל שנה כגון שחא וסגן גדול (ד"ה י"א). והתעלמת. מסה ילמך לא שחא להפעלם (ד"ה) ופעמים שאי אתה מתעלם. דמני לא מולא להפעלם (ד"ה) ודיא בבית הקברות. האננה (ד"ה) ואינה לפי כבודו. אין להפסיק חסות לפי כבודו (ד"ה) או שהיתה מלאכה שלו מרובה משל חבירו. דמני טול מלממה דרופי חסות ימירם על דמי האננה ולא יצא העולם להפסיק לו יותר ממה שחשית להם ומלמא הוא מספיק שם ונכריי כ"ה חסו. לא שחא מן האירוסין. נפלה לפני מן האירוסין ועדה כהנא. נפלה אלף לאו דלממנה. ודא שחא מן הנישואין. נפלה לפני מן הנישואין. דהיינו מתיב לגרשחא. מתיב דלממנה הוי וליכא לאו דלממנה לא יקח ויוד דבעולה היא ופליג לטוב עשה לגביה. דמתיב אהי כהנא ויקח. ולא בעולה וליא כהא מלל עשה עשה ויבוחו כ"ה. עשה ולא תעשה. אלמנה לא יקח. כהנא יקח ולא בעולה (ד"ה)

מסורת הש"ס

נ"ב שחא כהן גדול ירחא אזיל מ"ה תשובה מעיל נקרא פי' ה' בחורף:

הגהות הב"ח

(6) ה"ס ד"ה מעיד וכו' אפי' במסורת אי נמי דקרא במסורת איידי מחזיר מרחשון דמלך לא מעיד דלי כהן גדול: (7) ד"ה והא סגן ליל קודש ד"ה והא סגן: (8) ד"ה שחא כהן ירחא על שנה חולך אחר:

מוסף רש"י

אין דנין לא את השבט. רובו של שבט כעבור ע"ז נעל שנה כגון שחא וסגן גדול (ד"ה י"א). והתעלמת. מסה ילמך לא שחא להפעלם (ד"ה) ופעמים שאי אתה מתעלם. דמני לא מולא להפעלם (ד"ה) ודיא בבית הקברות. האננה (ד"ה) ואינה לפי כבודו. אין להפסיק חסות לפי כבודו (ד"ה) או שהיתה מלאכה שלו מרובה משל חבירו. דמני טול מלממה דרופי חסות ימירם על דמי האננה ולא יצא העולם להפסיק לו יותר ממה שחשית להם ומלמא הוא מספיק שם ונכריי כ"ה חסו. לא שחא מן האירוסין. נפלה לפני מן האירוסין ועדה כהנא. נפלה אלף לאו דלממנה. ודא שחא מן הנישואין. נפלה לפני מן הנישואין. דהיינו מתיב לגרשחא. מתיב דלממנה הוי וליכא לאו דלממנה לא יקח ויוד דבעולה היא ופליג לטוב עשה לגביה. דמתיב אהי כהנא ויקח. ולא בעולה וליא כהא מלל עשה עשה ויבוחו כ"ה. עשה ולא תעשה. אלמנה לא יקח. כהנא יקח ולא בעולה (ד"ה)